

**Міністерство освіти і науки України
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка,
навчально-науковий інститут музичного мистецтва,
кафедра методики музичного виховання і диригування**

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС ДИСЦИПЛІНИ
«МУЗИЧНЕ ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО ТА АРХІВІСТИКА»**

**(СПЕЦІАЛЬНОСТІ 025 МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО
ТРЕТЬОГО ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ)**

Дрогобич, 2019

УДК
ББК
П

Рекомендовано до друку вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(протокол № 4 від 21 березня 2019 р.)

Навчально-методичний комплекс дисципліни «Музичне джерелознавство та архівістика» із спеціальності 025 Музичне мистецтво (третього освітньо-наукового рівня вищої освіти) має на меті зорієнтувати аспіранта у навчальному процесі щодо змісту та підготовки дисципліни «Основи музичного джерелознавства».

Медведик Ю. Навчально-методичний комплекс дисципліни «Музичне джерелознавство та архівістика» із спеціальності 025 Музичне мистецтво (третього освітньо-наукового рівня вищої освіти): Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка. Дрогобич, 2019. 30 с.

Рецензенти:

Бермес Ірина Лаврентіївна – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри методики музичного виховання і диригування;

Салдан Світлана Олександрівна – кандидат мистецтвознавства, професор кафедри музикознавства та хорового мистецтва Львівського національного університету ім. Івана Франка.

ЗМІСТ

1. Розширені плани лекційних занять.....	4
2. Плани семінарських занять.....	13
3. Запитання і завдання до поточного контролю.....	16
4. Теми підсумкового контролю.....	19
5. Робоча програма дисципліни.....	20

РОЗШИРЕНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

**Тема 1. Вступ. Методологія та методика джерелознавчих досліджень.
Археографія як допоміжна історична дисципліна**

1. Музичне джерелознавство – спеціальна історична допоміжна дисципліна.
2. Методологічні засади джерелознавчої науки.
3. Археографічна праця. Джерелознавче опрацювання матеріалів. Впровадження результатів дослідження у наукових дослідженнях.
4. Археографічний опис документів.
5. Внесок сучасний українських археографів у розвиток науки.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Павленко С. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства / С. Павленко // Вісник київського національного університету ім. Т. Шевченка. Історія. – Київ, 2001. – Вип. 54.
3. Войцехівська І. Структура історичного джерелознавства: традиції та сучасні проблеми / І. Войцехівська // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство: міжвідомчий збірник наукових праць. – Вип.. 3. Джерелознавчі дисципліни. – Київ, 2001. – С. 255-270.

Інформаційний блок:

Археографія, кодикологія, палеографія та текстологія як основи джерелознавчого дослідження. Музичне джерелознавство як спеціальна історична допоміжна дисципліна: археографія, палеографія, кодикологія, текстологія, філігранологія, сфрагістика, бібліографія.

Загальні відомості про основні джерела та їх типи. Система їх зберігання і шляхи пошуку. Методики їх опрацювання. Типи історичних джерел: від архівних документів до біо-бібліографічної художньої літератури. Історичний підхід до класифікації матеріалів.

Археографія — допоміжна історична джерелознавча дисципліна, що займається описом та публікацією письмових документів, опрацьовує методи публікації та готування пам'яток до видання. Історія розвитку української археографії. Київська Археографічна комісія.

Внесок Наукового товариства ім. Шевченка в розвиток археографічної науки. «Український музичний архів» — перше джерелознавчо-археографічного типу видання в Україні.

Специфіка археографічної роботи над музичними пам'ятками. Методи атрибутування нотованих рукописних матеріалів та стародруків. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади археографії у проблематиці сучасного українського музикознавства.

Тема 2. Кодикологія та палеографія.

1. Основні засади кодикології як наукової допоміжної історичної дисципліни.
2. Що таке музична кодикологія?
3. Методологічні засади сучасної кодикології.
4. Кодикологія тексту.
5. Кодикологія і кодикографія.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Павленко С. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства / С. Павленко // Вісник київського національного університету ім. Т. Шевченка. Історія. – Київ, 2001. – Вип. 54.
3. Медведик Ю. Генеза та специфіка кодифікування українських духовних кантів на ранній стадії рукописної практики жанру (кінець XVI-XVII ст.) / Ю. Медведик // Науковий вісник Національної музичної академії України. Культурологічні проблеми української музики. – Київ, 2002. - С. 225-234.
4. Медведик Ю. Генеза та специфіка кодифікування українських духовних кантів на ранній стадії рукописної практики жанру (кінець XVI-XVII ст.) / Ю. Медведик // Науковий вісник Національної музичної академії України. Культурологічні проблеми української музики. – Київ, 2002. - С. 225-234.

Інформаційний блок:

Кодикологія (кодикографія) — галузь науково-практичної діяльності зі створення узагальнюючих (універсальних) систем (каталоги, покажчики, довідники тощо) обліково-охоронного та науково-інформаційного описів рукописних книг.

Рукописна кодикографія як синкретичне культурологічне джерело складання пошукових та аналітичних описів. Кодикологія української та східнослов'янської рукописної книги і кодикологічна модель структури формалізованого опису рукопису

Специфіка кодикологічної праці над музичними рукописами. Методи атрибутування нотованих рукописних матеріалів. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади кодикології у проблематиці сучасного українського музикознавства.

Палеографія — наука про історію письма (закономірності функціонування нотного письма, особливостей нотації різних століть, система скорочень), орнаментування словесних текстів (ініціали, заставки, мініатюри тощо).

Музична палеографія як дисципліна, що покликана розшифровувати різні системи музичних записів і їх переведення і сучасну лінійну нотацію.

Значення палеографічних праць Х. Рімана, Е. Веллеша, Г. Тільярда, К. Хйога, Н. Успенського, С. Смоленського, В. Металова, І. Гарднера, Е. Кошмідера, М. Веліміровича та ін. для сучасної музичної палеографії. Внесок українських музикознавців у розвиток музичної палеографії (Н. Герасимова-Персидська, Л. Корній, О. Шевчук, О. Цалай-Якименко, Ю. Ясиновський та ін.).

Специфіка палеографічної праці над музичними рукописами. Методи атрибутування нотованих рукописних матеріалів. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади палеографії у проблематиці сучасного українського музикознавства.

Тема 3. Текстологія та текстологічне опрацювання документів

1. Текстологія — одна з найважливіших музично-джерелознавчих дисциплін.

2. Становлення та розвиток текстології як наукової дисципліни джерелознавчого циклу.

3. Основні засади сучасної музичної текстології

4. Методологія та методи текстології сьогодні.

5. Практичне застосування текстологічних методик.

6. Текстологія музичного тексту.
7. Текстологія та компаративістика

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Вайдман П. Вопросы текстологии в музыковедении / П. Вайдман // Методологические вопросы музыковедения. – Москва, 1987.
3. Медведик Ю. Теоретико-практичні питання археографії та текстології в контексті навчальних дисциплін музично-джерелознавчого циклу (за матеріалами рукописів XVI–XIX ст.) / Ю .Медведик // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – Вип. XXVI. – Київ, 2011. – С. 337–344.
4. Івченко Л. В. Реконструкція нотної колекції графа О. К. Розумовського за каталогами XVIII сторіччя / Л. Івченко. – Вип. 1. Київ: НАН України, НБУВ, 2004.

Інформаційний блок:

Текстологія — одна із найважливіших допоміжних історичних дисциплін, що покликана ідентифікувати той чи інший історичний документ як з погляду історії його тексту, часових нашарувань та змін.

Музична текстологія використовує методи вивчення історії текстів, які склалися в історико-філологічній текстології і джерелознавстві. Два основні напрямки музичної текстології: а) підготовка різних типів текстів (нотні, епістолярні тощо) до видання, тобто єдиційна проблематика (розробка типів і структури текстів, розміщення в них творів, датування, атрибутування, встановлення основного тексту, коментарі, нотографічне та орфографічне оформлення); б) вивчення історії текст (типологія рукопису, його розшифрування і транскрипція, вивчення творчого процесу).

Специфіка текстологічної праці над музичними рукописами та друками. Методи атрибутування нотованих рукописних та друканих матеріалів. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади музичної текстології у проблематиці сучасного українського музикознавства.

Тема 4. Органологія. Імагологія: зображальні джерела-музикалії. Філігранологія.

1. Сучасні напрямки історично-інформованого музикознавства.
2. Автентичність виконання музичних творів.
3. Стан розвитку музичної науки про історію та специфіку музичних інструментів (органологія).
4. Імагологія – наука про візуальні зображення.
5. Філігранологічні дослідження – важлива складова атрибуції документальних джерел.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Медведик Ю. Теоретико-практичні питання археографії та текстології в контексті навчальних дисциплін музично-джерелознавчого циклу (за матеріалами рукописів XVI–XIX ст.) / Ю .Медведик // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – Вип. XXVI. – Київ, 2011. – С. 337–344.
3. Мацюк О. Філіграні архівних документів України XVIII - XX ст. / Орест Мацюк. – Київ: Наукова думка, 1993.

Інформаційний блок:

Органологія – наука про походження та історію різноманітних музичних інструментів народів світу. Загальні засадничі принципи функціонування органології як галузі музикознавства та етномузикознавства. Етноогранологія. Внесок у її вивчення Гната Хоткевича, сучасних дослідників (М. Хай, І. Мацієвський, І. Зінків та ін.). Архівні органологічні артефакти та документальні матеріали.

Імагологія – спеціальний розділ культурології, зокрема наука про ікони (образи). Зображення музикантів та хористів-вокалістів на іконах українських художників різних історико-культурних періодів (праці Л. Скора, І. Кузьмінського та ін.). Архівні імагологічні артефакти та документальні матеріали.

Загальний огляд наукової літератури щодо питань імагології та органології.

Філігранологія, наука про водяні знаки, які використовувалися при виготовленні паперу від давніх століть аж до поч. XX ст. Значимість

філігранологічних каталогів для атрибуції рукописних та друкованих джерел.
Каталоги філігранів. Відомі українські дослідники-філігранологи.

Тема 5. Мемуаристика та епістолярна спадщина діячів музичної культури

1. Мемуаристика – важлива складова музично-історичних досліджень.
2. Розвиток досліджень української мемуаристики упродовж ХХ ст.
3. Мемуарні публікації відомих діячів української музичної культури (композиторів, виконавців, дослідників)

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Рукописна та книжкова спадщина України / Археографічні дослідження унікальних архівних та бібліотечних фондів. – Київ, 1994. – Вип. 3.

Інформаційний блок:

Спогади видатних українських композиторів, вокалістів, інструменталістів, композиторів, диригентів, діячів музичної культури.

Особисті архівні фонди митців. Щоденники та листи – основний матеріал для дослідження біографії композитора, діяча культури, виконавця. Їх значення в ідентифікації часу створення творів, проведених концертів, урочистостей тощо. Важливість щоденників та листів як документів, що відображають внутрішній світ митців, їх оцінки музично-культурного процесу, громадянську позицію тощо.

Загальна характеристика епістолярної спадщини відомих діячів української та зарубіжної музичної культури, зокрема виконавців, музикознавців, музичних критиків. Вибрані мемуари, спогади, зокрема М. Лисенка, Ст. Людкевича, Б. Лятошинського, Л. Ревуцького, М. Вериківського, В. Косенка, Б. Гмирі, А. Солов'яненка, В. Тольби та ін.

Тема 6. Архівні музикалії. Особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання.

1. Архівні музичні колекції бібліотек України.
2. Архівні музичні колекції бібліотек України
3. Архівні колекції музеїв України.

4. Специфіка опрацювання приватних нотномузичних та епістолярних колекцій.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

2. Каліберда Н. Інформаційна база як об'єкт бібліотечного джерелознавства // Бібліотеки у розвитку історичної науки в Україні / Н. Каліберда. – Київ, 1994. – С.66-69.

3. Шульгіна В., Яковлев О. Питання становлення та розвитку музичного відділу ЦНБ ім. В. І .Вернадського Національної Бібліотеки АН України / В. Шульгіна, О. Яковлев // Бібліотека у розвитку історичної науки. Київ, 1990. - С.132-135.

Інформаційний блок:

Загальні відомості про найважливіші архівні інституції України та зарубіжжя (архіви, бібліотеки, музеї). Приватні архівні колекції. Специфіка праці науковця у архівних закладах. Наукова організація джерельного пошуку. Створення інформаційно-довідкової бази даних того чи іншого дослідження. Проблеми видавничої праці над публікованими джерелами. Наративні джерела (мемуари, переписка, описи тощо). Періодичний друк (газети, журнали). Довідкові видання та зведені каталоги рукописів й стародруків.

Архів графа Кирила Розумовського – перша українська нотозбірня XVIII ст. Архіви українських композиторів. Квартири-музеї Києва та міст України. Архіви українських композиторів та діячів музичної культури у навчальних закладах Києва, Львова, Одеси, Харкова, інших міст. Діаспорні музикалії.

Тема 7. Музикалії у масмедіях

1. Перші музичні часописи в Європі та Україні.

2. Музична періодика в Україні поч XX – поч XXI ст: етапи розвитку. Принципи каталогізації.

3. Електронні засоби поширення музикознавчої та музично-культурологічної інформації

4. Нотні видання, каталогізація, бібліографічна база.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

2. Ржевська М. Українська періодика 1917-1920 років як об'єкт музичного джерелознавства /М. Ржевська // Повернення культурного надбання України: проблеми, завдання, перспективи. – Вип. 13: Матеріали музичної спадщини. – К., 1999. – С. 104-110.

3. Романюк М. Українська періодика як джерелознавча база історичних досліджень // Бібліотека у розвитку історичної науки / М. Романюк. – Київ: Наукова думка, 1990. - С.132-135.

4. Рукописна та книжкова спадщина України / Археографічні дослідження унікальних архівних та бібліотечних фондів. – Київ, 1994. – Вип. 3.

5. Вакульчик О. Українські нотні видання 1923-1934 років: книгознавчий і бібліографічний аспекти: автореф. здобуття наук. ст. канд. історичних наук / О. Вакульчик. – Київ, 2006. – 20 с.

Інформаційний блок:

Становлення музикознавчої журналістики у європейських країнах та на ін. континентах. Завдання музикознавчої журналістики, музичної публіцистики та музичної критики. Становлення та розвиток української музикознавчої журналістики.

Перші музикознавчі спеціалізовані часописи. Музикалії на сторінках культурологічних та ін. видань.

Сучасний стан музичної журналістики в Україні та світі. Музикознавчі часописи в архівах, бібліотеках, музеях, масмедійному просторі.

Електронні музикознавчі часописи та джерела. Електронні бази даних музикознавчих джерел (нотні тексти, архівні матеріали).

Тема 8. Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні.

1. Музичне джерелознавство як важлива складова сучасної української історико-музикознавчої науки.

2. Київська та львівська музикознавчі школи: здобутки та перспективи розвитку.

3. Сучасні українську музикознавчі школи та їх здобутки. Відому українські музикознавці-джерелознавці.

4. Українська музично-джерелознавча наука в контексті загальноєвропейських музично-джерелознавчих тенденцій розвитку.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

2. Павленко С. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства / С. Павленко // Вісник київського національного університету ім. Т. Шевченка. Історія. – Київ, 2001. – Вип. 54.

3. Шульгіна В., Яковлев О. Питання становлення та розвитку музичного відділу ЦНБ ім. В. І.Вернадського Національної Бібліотеки АН України / В. Шульгіна, О. Яковлев // Бібліотека у розвитку історичної науки. Київ, 1990. - С.132-135.

Інформаційний блок:

Каталоги та музично-джерелознавчі праці українських дослідників.

Створення бази даних українських рукописних та стародрукованих пам'яток, їх публікації та розміщення на інтернетсторінках.

Запровадження спецкурсів «Музична текстологія», «Музична палеографія», «Музичне джерелознавство» у вищих навчальних закладах освіти.

Монографічні та дисертаційні дослідження з питань музичного джерелознавства 90-х рр. XX ст. – поч. XXI ст.

Сучасний стан музичного джерелознавства, архівістики та текстології в українській та європейській музичній культурі. Провідні українські музикологи-джерелознавці. Київська та львівська музично-джерелознавчі школи.

ПЛАНІ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Тема 1. Археографія як допоміжна історична дисципліна

1. Методологічні засади джерелознавчої науки.
2. Джерелознавче опрацювання матеріалів. Впровадження результатів дослідження у наукових дослідженнях.
3. Археографічний опис документів.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. *Войцехівська І.* Структура історичного джерелознавства: традиції та сучасні проблеми / І. Войцехівська // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство: міжвідомчий збірник наукових праць. – Вип.. 3. Джерелознавчі дисципліни. – Київ, 2001. – С. 255-270.

Тема 2. Кодикологія та палеографія

1. Кодикології – наукової допоміжної історичної дисципліни.
2. Методологічні засади сучасної кодикології.
3. Кодикологія текстових джерел.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. *Медведик Ю.* Генеза та специфіка кодифікування українських духовних кантів на ранній стадії рукописної практики жанру (кінець XVI-XVII ст.) / Ю. Медведик // Науковий вісник Національної музичної академії України. Культурологічні проблеми української музики. – Київ, 2002. - С. 225-234.

Тема 3. Текстологія та текстологічне опрацювання документів

1. Основні засади сучасної музичної текстології
4. Методологія та методи текстології.
5. Практичне застосування текстологічних методик.

Література:

1. *Вайдман П.* Вопросы текстологии в музыковедении / П. Вайдман // Методологические вопросы музыковедения. – Москва, 1987.
2. *Медведик Ю.* Теоретико-практичні питання археографії та текстології в контексті навчальних дисциплін музично-джерелознавчого циклу (за матеріалами рукописів XVI–XIX ст.) / Ю. Медведик // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – Вип. XXVI. – Київ, 2011. – С. 337–344.

Тема 4. Органологія. Імагологія: зображальні джерела-музикалії. Філігранологія.

1. Історично-інформоване музикознавство: основні засади, перспективи розвитку.
2. Стан розвитку музичної науки про історію та специфіку музичних інструментів (органологія).
3. Імагологія – наука про візуальні зображення.
4. Філігранологічні дослідження – важлива складова атрибуції документальних джерел.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Мацюк О. Філіграні архівних документів України XVIII - XX ст. / Орест Мацюк. – Київ: Наукова думка, 1993.
3. Івченко Л. В. Реконструкція нотної колекції графа О. К. Розумовського за каталогами XVIII сторіччя / Л. Івченко. – Вип. 1. Київ: НАН України, НБУВ, 2004.

Тема 5. Мемуаристика та епістолярна спадщина діячів музичної культури

1. Мемуаристика – важлива складова музично-історичних досліджень.
2. Розвиток досліджень української мемуаристики упродовж XX ст.
3. Мемуарні публікації відомих діячів української музичної культури (композиторів, виконавців, дослідників)

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

Тема 6. Архівні музикалії. Особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання.

1. Архівні музичні колекції бібліотек України.
2. Архівні музичні колекції бібліотек України
3. Архівні колекції музеїв України.
4. Специфіка опрацювання приватних нотно-музичних та епістолярних колекцій.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

2. Каліберда Н. Інформаційна база як об'єкт бібліотечного джерелознавства // Бібліотеки у розвитку історичної науки в Україні / Н. Каліберда. – Київ, 1994. – С.66-69.

3. Шульгіна В., Яковлев О. Питання становлення та розвитку музичного відділу ЦНБ ім. В. І .Вернадського Національної Бібліотеки АН України / В. Шульгіна, О. Яковлев // Бібліотека у розвитку історичної науки. Київ, 1990. - С.132-135.

Тема 7. Музикалії у масмедіях

1. Перші музичні часописи в Європі та Україні.

2. Музична періодика в Україні поч ХХ – поч ХХІ ст: етапи розвитку. Принципи каталогізації.

3. Електронні засоби поширення музикознавчої та музично-культурологічної інформації

4. Нотні видання, каталогізація, бібліографічна база.

Література:

1. . Вакульчик О. Українські нотні видання 1923-1934 років: книгознавчий і бібліографічний аспекти: автореф. здобуття наук. ст. канд. історичних наук / О. Вакульчик. – Київ, 2006. – 20 с.

2. Ржевська М. Українська періодика 1917-1920 років як об'єкт музичного джерелознавства /М. Ржевська // Повернення культурного надбання України: проблеми, завдання, перспективи. – Вип. 13: Матеріали музичної спадщини. – К., 1999. – С. 104-110.

3. Романюк М. Українська періодика як джерелознавча база історичних досліджень // Бібліотека у розвитку історичної науки / М. Романюк. – Київ: Наукова думка, 1990. - С.132-135.

Тема 8. Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні.

1. Характеристика діяльності Київської музично-джерелознавчої школи.

2. Характеристика діяльності Львівської музично-джерелознавчої школи.

3. Сучасні тенденції української та європейської музично-джерелознавчої науки.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

2. Павленко С. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства / С. Павленко // Вісник київського національного університету ім. Т. Шевченка. Історія. – Київ, 2001. – Вип. 54.

3. Шульгіна В., Яковлев О. Питання становлення та розвитку музичного відділу ЦНБ ім. В. І .Вернадського Національної Бібліотеки АН України / // Бібліотека у розвитку історичної науки. Київ, 1990. - С.132-135.

ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ ДО ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

Тема 1. Археографія як допоміжна історична дисципліна

1. Які основні засади джерелознавчої науки ?

2. Що передбачає первинний опис археографічного документа?

Література.

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002. – 488 с.

2. *Войцехівська І.* Структура історичного джерелознавства: традиції та сучасні проблеми / І. Войцехівська // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство: міжвідомчий збірник наукових праць. – Вип.. 3. Джерелознавчі дисципліни. – Київ, 2001. – С. 255-270.

Тема 2. Кодикологія та палеографія

1. Яке призначення кодикології у наукових дослідженнях?

Кодикологія – наукової допоміжної історичної дисципліни.

2. Які методологічні засади сучасної кодикології.

3. Кодикологія текстових джерел.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

2. *Медведик Ю.* Генеза та специфіка кодифікування українських духовних кантів на ранній стадії рукописної практики жанру (кінець XVI-XVII ст.) / Ю. Медведик // Науковий вісник Національної музичної академії України. Культурологічні проблеми української музики. – Київ, 2002. - С. 225-234.

Тема 3. Текстологія та текстологічне опрацювання документів

1. У чому суть основних засад сучасної музичної текстології

2. Охарактеризуйте основні Методологічні засади текстологічних досліджень.

5. Яке практичне застосування текстологічних методик?

Література:

1. *Вайдман П.* Вопросы текстологии в музыковедении / П. Вайдман // Методологические вопросы музыковедения. – Москва, 1987.

2. *Медведик Ю.* Теоретико-практичні питання археографії та текстології в контексті навчальних дисциплін музично-джерелознавчого циклу (за матеріалами рукописів XVI–XIX ст.) / Ю .Медведик // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – Вип. XXVI. – Київ, 2011. – С. 337–344.

Тема 4. Органологія. Імагологія: зображальні джерела-музикалії. Філігранологія.

1. У чому суть появи нового напрямку досліджень «Історично-інформоване музикознавство»?
2. Охарактеризуйте сучасні органологічні дослідження.
3. Що таке імагологія?
4. Яке значення філігранології як науки?

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Мацюк О. Філіграні архівних документів України XVIII - XX ст. / Орест Мацюк. – Київ: Наукова думка, 1993.

Тема 5. Мемуаристика та епістолярна спадщина діячів музичної культури

1. Які завдання мемуаристики як науки?
2. Дайте оцінку розвитку досліджень української мемуаристики впродовж XX ст.
3. Назвіть відомі мемуаристичні публікації відомих діячів української музичної культури (композиторів, виконавців, дослідників)

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

Тема 6. Архівні музикалії. Особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання.

1. Які вам відомі архівні музичні колекції бібліотек України.
2. Які вам відомі музичні колекції архіві України
3. У яких музеях України зібрано найбільші колекції музикалій?

Література:

1. Каліберда Н. Інформаційна база як об'єкт бібліотечного джерелознавства // Бібліотеки у розвитку історичної науки в Україні / Н. Каліберда. – Київ, 1994. – С.66-69.
2. Шульгіна В., Яковлев О. Питання становлення та розвитку музичного відділу ЦНБ ім. В. І. Вернадського Національної Бібліотеки АН України / В. Шульгіна, О. Яковлев // Бібліотека у розвитку історичної науки. Київ, 1990. - С.132-135.

Тема 7. Музикалії у масмедіях.

1. Назвіть та охарактеризуйте перші музичні часописи в Європі та Україні.
2. Охарактеризуйте основні етапи розвитку музичної періодики в Україні.
3. Які вам відомі електронні ресурси музикалій?

Література:

1. . Вакульчик О. Українські нотні видання 1923-1934 років: книгознавчий і бібліографічний аспекти: автореф. здобуття наук. ст. канд. історичних наук / О. Вакульчик. – Київ, 2006. – 20 с.
2. Ржевська М. Українська періодика 1917-1920 років як об'єкт музичного джерелознавства /М. Ржевська // Повернення культурного надбання України: проблеми, завдання, перспективи. – Вип. 13: Матеріали музичної спадщини. – К., 1999. – С. 104-110.
3. Романюк М. Українська періодика як джерелознавча база історичних досліджень // Бібліотека у розвитку історичної науки / М. Романюк. – Київ: Наукова думка, 1990. - С.132-135.

Тема 8. Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні.

1. Характеристика діяльності Київської музично-джерелознавчої школи.
2. Характеристика діяльності Львівської музично-джерелознавчої школи.
3. Які сучасні тенденції української та європейської музично-джерелознавчої науки.

Література:

1. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.
2. Павленко С. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства / С. Павленко // Вісник київського національного університету ім. Т. Шевченка. Історія. – Київ, 2001. – Вип. 54.

ТЕМИ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Музичне джерелознавство – спеціальна історична допоміжна дисципліна.
2. Методологічні засади джерелознавчої науки.
3. Археографічний опис документів.
4. Що таке музична кодикологія?
5. Кодикологія тексту.
6. Текстологія – одна з найважливіших музично-джерелознавчих дисциплін.
7. Основні засади сучасної музичної текстології
8. Методологія та методи текстології сьогодні.
9. Текстологія музичного тексту.
10. Текстологія та компаративістика
11. Сучасні напрямки історично-інформованого музикознавства.
12. Стан розвитку музичної науки про історію та специфіку музичних інструментів (органологія).
13. Імагологія – наука про візуальні зображення.
14. Філігранологічні дослідження – важлива складова атрибуції документальних джерел.
15. Мемуаристика – важлива складова музично-історичних досліджень.
16. Архівні музичні колекції бібліотек України.
17. Архівні музичні колекції бібліотек України
18. Архівні колекції музеїв України.
19. Специфіка опрацювання приватних нотномузичних та епістолярних колекцій.
20. Перші музичні часописи в Європі та Україні.
21. Музична періодика в Україні поч XX – поч XXI ст: етапи розвитку. Принципи каталогізації.
23. Електронні засоби поширення музикознавчої та музично-культурологічної інформації
24. Нотні видання, каталогізація, бібліографічна база.
25. Київська та львівська музикознавчі школи: здобутки та перспективи розвитку.
26. Українська музично-джерелознавча наука в контексті загальноєвропейських музично-джерелознавчих тенденцій розвитку.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи,
Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка

_____ **В. Л. Шаран**
від ____ . _____ 2019 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ **«МУЗИЧНЕ ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО ТА АРХІВІСТИКА»**

Галузь знань 02 Культура і мистецтво
Спеціальність 025 Музичне мистецтво
Спеціалізація: історія та теорія музики, музичне мистецтво
Статус дисципліни нормативна
Навчально-науковий Інститут музичного мистецтва
Кафедра методики музичного виховання і диригування

Дані про вивчення дисципліни

Форма навчання	Курс	Семестр	Загальний обсяг дисципліни	Кількість годин					Курсова робота	Вид семестрового контролю	
				Аудиторні заняття						Самостійна робота	Залік
			Кредити ЄКТС	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття			
Денна Вечірня	I	2	3/90	90	16		16		58		✓

Робоча програма складена на основі освітньої програми та навчального плану підготовки фахівців третього рівня (доктор філософії) вищої освіти

Розробник: _____ **Медведик Ю. Є., професор, доктор мистецтвознавства**

Схвалено на засіданні кафедри методики музично виховання і диригування

Протокол № 1 від 26 лютого 2019 р.

Завідувач кафедри _____

Бермес І. Л., професор, доктор мистецтвознавства

Схвалено на засіданні науково-методичної ради навчально-наукового інституту музичного мистецтва.

Протокол № _____ від _____ 2019 р.

Схвалено на засіданні науково-методичної ради університету.

Протокол № _____ від _____ 2019 р.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: поглиблення теоретичних та практичних знань щодо системного музично-джерелознавчого опрацювання музичної культури.

Предметом: історія музичної культури, принципи та методи кодифікації музичних джерел, їх атрибутування та введення до наукового обігу.

Завдання:

- а) оволодіння методикою джерелознавчого дослідження;
 - б) розширення і систематизація наявних музично-джерелознавчих знань, піднесення їх до наукового рівня;
 - в) вироблення практичних навичок самостійної роботи аспірантів у архівних інституціях;
 - г) засвоєння методик різноманітних музично-джерелознавчих дисциплін (археографія, палеографія, текстологія, філігранологія та ін.)
 - д) навчити аспірантів використовувати напрацьовані архівні матеріали у науковій праці.
 - е) ознайомлення з джерельною базою, історіографією, методологією музично-історичної науки, новими концепціями і підходами до висвітлення існуючих проблем;
 - є) вироблення вміння (здатності) на основі музично-історичних джерел робити аналіз сучасних явищ музичної культури, давати їм фахову оцінку.
- У результаті вивчення цього курсу аспірант повинен виявляти:

Інтегральна компетентність:

Унаслідок завершення викладання курсу аспірант повинен володіти здатністю розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у власних музично-джерелознавчих дослідженнях, спрямованих на подальший розвиток музикознавчої науки, збагаченню музично-педагогічного та концертно-виконавського репертуару тощо.

Загальна компетентність:

- 1. Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово, досконало володіти музикознавчою термінологією.
- 2. Здатність розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- 3. Здатність до розв'язання проблем.
- 4. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
- 5. Здатність до міжособистісної взаємодії.
- 6. Здатність до критики та самокритики.
- 7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- 8. Здатність до шанобливого й дбайливого ставлення до історичної спадщини і культурних традицій.
- 9. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- 10. Здатність володіти іноземною мовою.

11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
12. Здатність працювати самостійно, виявляти ініціативу та лідерські якості.
13. Здатність до використання інформаційних і комунікаційних технологій.
14. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

Спеціальна: (фахова, предметна) компетентність

1. Здатність розуміти базові теоретичні та практичні закономірності музичного мистецтва, усвідомлювати його художньо-естетичну природу.
2. Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між усіма елементами теоретичних та практичних знань музичного мистецтва.
3. Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.
4. Здатність володіти знанням базової музикознавчої, музично-педагогічної, методичної літератури та нотного репертуару.
5. Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у науково-дослідницькій, редакторській, лекторській та музично-критичній діяльності.
6. Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій, історичних та культурологічних процесів розвитку музичного мистецтва в музикознавчій, виконавській, диригентській, композиторській, педагогічній діяльності.
7. Здатність оперувати професійною термінологією в сфері фахової діяльності виконавця / музикознавця / композитора/ диригента / викладача.
8. Здатність збирати, аналізувати та синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі теоретичної, виконавської, педагогічної інтерпретації.
9. Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків для забезпечення освітнього процесу в навчальних закладах.
10. Здатність здійснювати та підтримувати зв'язок із засобами масової інформації з метою просвітництва, популяризації та пропаганди досягнень музичної культури, у тому числі з використанням можливостей радіо, телебачення, Інтернету.
11. Здатність застосовувати традиційні і альтернативні інноваційні технології в процесі музикознавчої та педагогічної діяльності.
12. Здатність сприймати новітні концепції в сфері музичного виконавства, музикознавства, методології, музичної педагогіки та свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями.

Заплановані результати навчання: а) здатність до наукової роботи з рукописним та друкованими джерелами, б) вміння здійснювати їх музикознавчий аналіз, в) опанування різноманітними методологіями та методиками джерелознавчих дослідження; г) вміння впроваджувати результати музично-джерелознавчих, археографічних, текстологічних, філігранологічних, сфрагістичних, архівно-пошукових досліджень у власних наукових працях.

Місце дисципліни у структурно-логічній схемі: належить до циклу професійної підготовки, нормативної частини циклу.

2. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назва теми	Кількість годин			
	Денна форма навчання			
	Лекції	Лабор. заняття	Семінар.	СРС
Тема 1. Вступ. Методологія та методика джерелознавчих досліджень. Археографія як допоміжна історична дисципліна.	2	0	2	8
Тема 2. Кодикологія та палеографія.	2	0	2	10
Тема 3. Текстологія та текстологічне опрацювання документів, філігранологія.	2	0	2	12
Тема 4. Органологія. Імагологія: зображальні джерела-музикалії.	2	0	2	6
Тема 5. Мемуаристика та епістолярна спадщина діячів музичної культури.	2	0	2	6
Тема 6. Архівні музикалії. Особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання.	2	0	2	6
Тема 7. Музикалії у масмедіях.	2	0	2	4
Тема 8. Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні.	2	0	2	6
Разом	16	0	16	58

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЗМІСТ ЛЕКЦІЙНОГО КУРСУ

№ з/п	Тема практичного заняття	Кількість годин
1.	Тема 1. Методологічні засади українського музичного джерелознавства. Археографічні студії Музичне джерелознавство як спеціальна історична допоміжна дисципліна: археографія, палеографія, кодикологія, текстологія, філігранологія, сфрагістика, бібліографія. Загальні відомості про основні джерела та їх типи. Система їх зберігання і шляхи пошуку. Методики їх опрацювання. Типи історичних джерел: від архівних документів до біо-бібліографічної художньої літератури. Історичний підхід до класифікації матеріалів. Специфіка археографічної роботи над музичними пам'ятками. Методи атрибутування нотованих рукописних матеріалів та стародруків. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади археографії у проблематиці сучасного українського музикознавства [1; 5-6; 4-6; 9, 337-344; 10].	2
2.	Тема 2. Кодикологія та палеографія. Кодикологія (кодікографія) — галузь науково-практичної діяльності зі створення узагальнюючих (універсальних) систем (каталоги, покажчики, довідники тощо) обліково-охоронного та науково-інформаційного описів рукописних книг. Музична палеографія як дисципліна, що покликана розшифровувати різні системи музичних записів і їх переведення і сучасну лінійну нотацію. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади палеографії у проблематиці сучасного українського музикознавства [4, 5-14; 8, 196-205].	2
3	Тема 3. Текстологія та текстологічне опрацювання документів Текстологія — одна із найважливіших допоміжних історичних дисциплін, що покликана ідентифікувати той чи інший історичний документ як з погляду історії його тексту, часових нашарувань та змін [3; 4, 5-14; 8, 196-205; 9, 337-344]. Теоретико-методологічні основи та науково-практичні засади музичної текстології у проблематиці сучасного українського музикознавства. [4; 6; 8-9; 19; 23].	2
4	Тема 4. Органологія. Імагологія: зображальні джерела-музикалії. <i>Органологія</i> — наука про походження та історію різноманітних музичних інструментів народів світу. Загальні засадничі принципи функціонування органології як галузі	2

	музикознавства та етномузикознавства. Етноогранологія. Внесок у її вивчення Гната Хоткевича, сучасних дослідників (М. Хай, І. Мацієвський, І. Зінків та ін.). Архівні органонологічні артефакти та документальні матеріали. <i>Імагологія</i> – спеціальний розділ культурології, зокрема наука про ікони (образи). Архівні імагологічні артефакти та документальні матеріали [20, 29-31].	
5.	Тема 5. Мемуаристика та епістолярна спадщина діячів музичної культури Спогади видатних українських композиторів, вокалістів, інструменталістів, композиторів, диригентів, діячів музичної культури. Особисті архівні фонди митців. Щоденники та листи – основний матеріал для дослідження біографії композитора, діяча культури, виконавця. Загальна характеристика епістолярної спадщини відомих діячів української та зарубіжної музичної культури, зокрема виконавців, музикознавців, музичних критиків [13; 16; 21; 23].	2
6	Тема 6. Архівні музикалії. Особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання Загальні відомості про найважливіші архівні інституції України та зарубіжжя (архіви, бібліотеки, музеї). Приватні архівні колекції. Специфіка праці науковця у архівних закладах. Наукова організація джерельного пошуку. Створення інформаційно-довідкової бази даних того чи іншого дослідження. Проблеми видавничої праці над публікованими джерелами. Наративні джерела (мемуари, переписка, описи тощо). Періодичний друк (газети, журнали). Довідкові видання та зведені каталоги рукописів й стародруків. Діаспорні музикалії [1; 2; 5; 15].	2
7.	Тема 7. Музикалії у масмедіях. Становлення музикознавчої журналістики у європейських країнах та на ін. континентах. Завдання музикознавчої журналістики, музичної публіцистики та музичної критики. Становлення та розвиток української музикознавчої журналістики. Сучасний стан музичної журналістики в Україні та світі. Музикознавчі часописи в архівах, бібліотеках, музеях, масмедійному просторі [11, 104-110; 12, 132-135].	2
8.	Тема 8. Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні. Каталоги та музично-джерелознавчі праці українських дослідників. Створення бази даних українських рукописних та стародрукованих пам'яток, їх публікації та розміщення на інтернетсторінках. Монографічні та дисертаційні дослідження з питань музичного джерелознавства 90-х рр. ХХ ст. – поч. ХХІ ст. [4, 5-14; 14; 23].	2

	Разом за <u>II</u> семестр:	16
--	------------------------------------	-----------

ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Тема практичного заняття	Кількість годин
1.	Методологічні засади українського музичного джерелознавства. Археографічні студії [1-2;4-6; 9; 11-12; 15; 17; 23; 25].	2
2.	Специфіка кодиколого-палеографічного наукового опрацювання джерел [14; 23].	2
3.	Музично-текстологічні дослідження, їх значення в опрацюванні документів, нотографія [4; 6; 8-9; 19; 23].	2
4	Органологія. Імагологія, Загальний огляд зображальних джерел-музикалій [8, 45-68].	2
6.	Мемуаристика, архівні музикалії, їх значення у музично-джерелознавчих дослідженнях [13; 16; 21; 23].	2
	Архівні музикалії. особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання [5; 11; 14; 16; 21; 23].	2
7.	Періодичні видання з питань музичної культури, фольклористики та музичної педагогіки [11-12; 21; 23].	2
8.	Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні [9; 18-20; 14; 23].	2
	Разом за II семестр:	16

Зміст самостійної роботи

Номер тижня	Зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Археографія як допоміжна історична дисципліна.	8
2	Кодикологія та палеографія.	10
3	Текстологія та текстологічне опрацювання документів, філігранологія.	12
4	Органологія. Імагологія: зображальні джерела-музикалії.	6
5	Мемуаристика та епістолярна спадщина діячів музичної культури.	6
6	Архівні музикалії. Особливості їх зберігання, пошуку та опрацювання.	6
7	Музикалії у масмедіях.	4
8	Розвиток сучасного музичного джерелознавства в Україні.	6

4. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Для проведення практичних занять використовуються аналітичний, творчий і евристичний (пошуковий) метод, робота з метою активізації навчально-дослідницької діяльності аспірантів при вивченні навчальної дисципліни, практичному опануванню джерелознавчо-археографічними методами дослідження

5. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Засвоєння аспірантами теоретичного матеріалу з дисципліни перевіряється усним опитуванням на практичному занятті, контрольними роботами, співбесідою з викладачем та заліком.

Кількість балів, що виставляється за практичне заняття, враховує: усне опитування; знання теоретичного матеріалу, виконання домашніх завдань з теми.

Пропущене практичне заняття аспірант має відпрацювати у встановлений кафедрою термін.

6. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Семестрова підсумкова оцінка визначається як сума балів з усіх видів навчальної роботи. У сумі аспірант може отримати 100 балів.

Оцінка виставляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС

У розділі викладач представляє розподіл балів між видами навчальної роботи.

Поточне тестування та самостійна робота			Сума	Екзамен
Практичні заняття	Контрольні роботи	Співбесіда з викладачем	100 ($S_{\text{ітд1}}$)	+
30	40	30		

Відповіді на практичних заняттях оцінюються за чотирибальною шкалою. Результат за 100-бальною шкалою обчислюється за формулою $x = \frac{A}{n} \cdot \frac{K}{5}$, де A – сума усіх поточних оцінок за чотирибальною шкалою при вивченні дисципліни, включаючи оцінки "2", n – кількість цих оцінок (не менше трьох), $\frac{A}{n}$ – середня оцінка, K – максимальна кількість балів (30 б.), які аспірант може

отримати за усні відповіді. Якщо середня оцінка за відповіді на практичних заняттях $\frac{A}{n} \leq 2,5$, то кількість балів x дорівнює нулю.

Дана дисципліна вивчається у третьому, формою підсумкового контролю є екзамен. Сумарна кількість балів з дисципліни знаходиться за формулою

$$S_{\text{сум}} = 0,6 \cdot S_{\text{пот сзв}} + 0,4 \cdot S_{\text{нідс}},$$

де $S_{\text{пот сзв}}$ – середньозважена кількість балів за поточний контроль у двох семестрах, що визначається за формулою

$$S_{\text{пот сзв}} = (K_1 \cdot S_{\text{пот1}} + K_2 \cdot S_{\text{пот2}}) / (K_1 + K_2),$$

$S_{\text{ітд1}}, S_{\text{ітд2}}$ – кількість балів за поточний контроль у третьому семестрі, K_1 та K_2 – число кредитів у третьому семестрі; $S_{\text{нідс}}$ – кількість балів за підсумковий контроль (екзамен).

7. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Архівознавство: підручник. Авт.: Я.С. Калакура, Г.В. Боряк, Л.А. Дубровіна, К.І. Климова, В.П. Ляхоцький та ін. - К., 1998. – 316 с.

2. Вакульчик О. Українські нотні видання 1923-1934 років: книгознавчий і бібліографічний аспекти: автореф. здобуття наук. ст. канд. історичних наук / О. Вакульчик. – Київ, 2006. – 20 с.

3. Вайдман П. Вопросы текстологии в музыковедении / П. Вайдман // Методологические вопросы музыковедения. – Москва, 1987.

4. Корній Л. Деякі теоретичні питання музично-історичного джерелознавства / Л. Корній // Українське музикознавство. Науково-методичний збірник. – 2006. – Вип. 35. – С. 5 – 14.

5. Історичне джерелознавство. Підручник для студентів істор. спец. ВНЗ/ Авт.: Я.С. Калакура, І. Н. Войцехівська, Б. І. Корольов та ін. - К.: Либідь, 2002.- 488с.

6. Лукашевич О., Манжула К. Хрестоматія з теоретичного джерелознавства: Навчальний посібник / О. Лукашевич, К. Манжула. – Кіровоград, 1998.

7. Мацюк О. Філіграні архівних документів України XVIII - XX ст. / Орест Мацюк. – Київ: Наукова думка, 1993.

8. Медведик Ю. Археографічні та кодиколого-палеографічні проблеми дослідження духовнокантових рукописних пам'яток / Ю. Медведик // Теорія і практика педагогічного процесу. Збірник наукових праць. - Харків, 2000. – С. 196-205.

9. Медведик Ю. Теоретико-практичні питання археографії та текстології в контексті навчальних дисциплін музично-джерелознавчого циклу (за матеріалами рукописів XVI–XIX ст.) / Ю. Медведик // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. – Вип. XXVI. – Київ, 2011. – С. 337–344.

10. Павленко С. До питання про періодизацію історіографії українського джерелознавства / С. Павленко // Вісник київського національного університету ім. Т. Шевченка. Історія. – Київ, 2001. – Вип. 54.

11. Ржевська М. Українська періодика 1917-1920 років як об'єкт музичного джерелознавства /М. Ржевська // Повернення культурного надбання України: проблеми, завдання, перспективи. – Вип. 13: Матеріали музичної спадщини. – К., 1999. – С. 104-110.

12. Романюк М. Українська періодика як джерелознавча база історичних досліджень // Бібліотека у розвитку історичної науки / М. Романюк. – Київ: Наукова думка, 1990. - С.132-135.

13. Рукописна та книжкова спадщина України / Археографічні дослідження унікальних архівних та бібліотечних фондів. – Київ, 1994. – Вип. 3.

14. Шульгіна В., Яковлев О. Питання становлення та розвитку музичного відділу ЦНБ ім. В. І.Вернадського Національної Бібліотеки АН України / В. Шульгіна, О. Яковлев // Бібліотека у розвитку історичної науки. Київ, 1990. - С.132-135.

15. Ясиновський Ю. Українські та білоруські нотолінійні Ірмолої 16-18 століть. Каталог і кодиколого-палеографічне дослідження /Ю. Ясиновський. – Львів, 1996.

Допоміжна:

16. Антонович В. Б. Курс лекцій з джерелознавства 1880 – 1881 (Історія України в університетських лекціях. – Вип. 1): упор. О. Василюк / Володимир Боніфатійович Антонович // Історія України в університетських лекціях. – Київ, 1995 (Серія: Пам'ятки історичної думки). – 107 с. [2].

17. Войцехівська І. Структура історичного джерелознавства: традиції та сучасні проблеми / І. Войцехівська // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство: міжвідомчий збірник наукових праць. – Вип.. 3. Джерелознавчі дисципліни. – Київ, 2001. – С. 255-270.

18. Дутчак В. Бандурне виконавство українського зарубіжжя ХХ – початку ХХІ століття. – Івано-Франківськ, 2013. – 488 с.

19. Івченко Л. В. Реконструкція нотної колекції графа О. К. Розумовського за каталогами ХVІІІ сторіччя / Л. Івченко. – Вип. 1. Київ: НАН України, НБУВ, 2004.

20. Зінків І. Бандура як історичний феномен. – К., 2013. – 448 с.

21. Каліберда Н. Інформаційна база як об'єкт бібліотечного джерелознавства // Бібліотеки у розвитку історичної науки в Україні / Н. Каліберда. – Київ, 1994. – С.66-69.

22. Карась Г. Музична культура української діаспори у світовому часопросторі ХХ століття. Монографія [текст] / Ганна Василівна Карась. – Івано-Франківськ: Тіповіт, 2012. – 1164 с.

23. Кузьмінський І. Ю. Князівські музичні капели та Музичні професійні об'єднання у містах Острозької ординації у ранньомодерний час // Київське музикознавство. Культурологія та мистецтвознавство. – 2017. – С. 10-24.

24. Кузьмінський І. Ю. Музична культура Перемишльської та Сяноцької земель у XVI — першій половині XVII століть // Український історичний збірник. – 2018. – Вип. 20. – С. 42-52.

25. Кузьмінський І. Ю. Кузьмінський І. Ю., Капраль М. М. Спів у Львівській Богоявленській церкві (від витоків до кінця XVIII століття). // Науковий Вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського – 2018. – Вип. 121. – С. 101–108.

26. Кузьмінський І. Ю. До питання партитурної нотації партесного багатоголосся та виконавської практики // Часопис Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського: науковий журнал. - №3 (8). – 2010. – С. 121 – 128.

27. Медведик Ю. Джерелознавчі, текстологічні та стильові аспекти дослідження українських духовних пісень XVII–XVIII століть / Ю. Медведик // Українське мистецтвознавство: матеріали, дослідження, рецензії. Збірник наукових праць. Вип. 9. – Київ, 2009. – С. 139 - 142.

28. Медведик Ю. Генеза та специфіка кодифікування українських духовних кантів на ранній стадії рукописної практики жанру (кінець XVI-XVII ст.) / Ю. Медведик // Науковий вісник Національної музичної академії України. Культурологічні проблеми української музики. – Київ, 2002. - С. 225-234.

29. Хай М. «Музичні інструменти українського народу» Гната Хоткевича. На шляху до сучасних систематикологічних дискурсів // Народна творчість та етнографія. - 2013. – С. 58 – 66.

30. Хай М. Музично-інструментальна культура українців (фольклорна традиція). – К., Дрогобич, 2011.

31. Хоткевич Г. Музичні інструменти українського народу (друга редакція). Харків, 2011.

9. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

32. Електронний архів українського фольклору. Режим доступу: <http://folklore-archive.org.ua/about>

33. Історичне джерелознавство: підручник // режим доступу: <http://westudents.com.ua/glavy/28263-termnologichny-slovník.html> -

34. Культура України електронний каталог // <http://elib.nplu.org/>

35. Сердюк О., Уманець О., Слюсаренко Т. Українська музична культура: від джерел до сьогодення: Монографія навчальна. – Харків: «Основа», 2002 // режим доступу:

http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/MONOGRAFIJ_2009/SERDYK_2002.htm#A